

Директива 98/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно защитата на потребителите при обозначаването на цените на стоките, предлагани на потребителите

Директива 98/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета

от 16 февруари 1998 година

относно защитата на потребителите при обозначаването на цените на стоките, предлагани на потребителите

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 129а, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията [1],

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет [2],

в съответствие с процедурата, предвидена в член 189б от Договора [3] съгласно съвместния текст, одобрен от Помирителния комитет на 9 декември 1997 г.,

(1) като имат предвид, че прозрачното функциониране на пазара и точната информация благоприятстват защитата на потребителите и здравословната конкуренция между предприятията и стоките;

(2) като имат предвид, че следва да бъде обезпечено високо ниво на защита на потребителите; като имат предвид, че Общността следва да допринесе за това чрез специални мерки, които подпомагат и допълват политиките, следвани от държавите-членки по отношение на точната, ясна и недвусмислена информация, предоставяна на потребителите за цените на предлаганите им стоки;

(3) като имат предвид, че Резолюция на Съвета от 14 април 1975 г. по отношение на предварителната програма на Европейската икономическа общност за политика на защита и информиране на потребителите [4] и Резолюция на Съвета от 19 май 1981 г. по отношение на втората програма на Европейската икономическа общност за политика на защита и информиране на потребителите [5] предвиждат създаването на общи принципи за обозначаване на цените;

(4) като имат предвид, че тези принципи са установени с Директива 79/581/ЕИО относно обозначаването на цените на някои храни [6] и Директива 88/314/ ЕИО относно обозначаването на цените на нехранителните стоки [7];

(5) като имат предвид, че връзката между цената за единица мярка на стоките и тяхното предварително опаковане в предварително определени количества или обеми, съответстващи на стойностите на поредиците, приети на общностно равнище, се оказва твърде сложна за прилагане; като имат предвид, че следователно е необходимо да се прекрати прилагането на тази връзка в полза на нов по опростен механизъм, който е в интерес на потребителите, без това да накърнява разпоредбите за стандартизиране на опаковането;

(6) като имат предвид, че задължението да се обозначава продажната цена и цената за единица мярка допринася значително за подобряване информацията, предоставяна на

потребителите, тъй като това е най-лесният начин да се даде възможност на потребителите да оценят и сравнят цените на стоките по оптимален начин и следователно да направят информиран избор основан на обикновеното сравняване;

(7) като имат предвид, че следователно трябва да съществува общо задължение за обозначаване както на продажната цена, така и на цената за единица мярка на всички стоки с изключение на стоките, продавани на едро, където продажната цена не може да бъде определена, преди потребителят да заяви какво количество от стоката, желае;

(8) като имат предвид, че е необходимо да се обърне внимание на факта, че някои видове стоки обикновено се продават в количества, различни от един килограм, един литър, един метър, един квадратен метър или един кубически метър; като имат предвид, че следователно е необходимо да се позволи на държавите-членки да разрешат цената за единица мярка да се отнася до други единици за количество, като се вземе предвид естеството на стоката и количествата, в които тя обикновено се продава в тези държави-членки;

(9) като имат предвид, че при определени обстоятелства задължението да се обозначава цената за единица мярка може да доведе до прекомерно натоварване за някои малки фирми за продажба на дребно; като имат предвид, че следователно на държавите-членки следва да бъде позволено да се въздържат от прилагане на това задължение за един подходящ преходен период;

(10) като имат предвид, че държавите-членки трябва също така да имат свободата да отменят задължението да се обозначава цената за единица мярка при стоки, за които подобно обозначаване на цената не би било полезно или би могло да доведе до объркване, например когато посочването на количеството не е подходящо за сравняване на цените или когато различни стоки се предлагат на пазара в еднаква опаковка.

(11) като имат предвид, че при нехранителните стоки държавите-членки с оглед улесняване приложението на въведения механизъм имат свобода да изготвят списък на стоки или групи стоки, за които задължението да се обозначава цената за единица мярка остава в сила;

(12) като имат предвид, че законодателството на Общността може да осигури еднородна и ясна информация, която е от полза на всички потребители в контекста на вътрешния пазар; като имат предвид, че новият, опростен подход е както необходим, така и достатъчен за постигането на тази цел;

(13) като имат предвид, че държавите-членки трябва да се уверят, че системата е ефективна; като имат предвид, че прозрачността на системата трябва също така да бъде запазена след въвеждането на еурото; като имат предвид, че за тази цел максималният брой на обозначаваните цени следва да бъде ограничен;

(14) като имат предвид, че следва да се отдели специално внимание на малките фирми за продажба на дребно; като имат предвид, че за тази цел, Комисията в своя доклад за прилагането на настоящата директива, който се представя не по-късно от три години от датата, посочена в член 11, параграф 1, следва да обърне специално внимание на опита, придобит от малките предприятия за продажба на дребно при прилагането на настоящата директива, *inter alia*, по отношение на техническото развитие и въвеждането на единната валута; като имат предвид, че този доклад следва да бъде придружен от предложение във връзка с преходния период, посочен в член 6,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива има за цел да предвиди обозначаване на продажната цена и цената за единица мярка от стоката, предлагана от търговците на потребителите, с цел да се подобри информацията, предоставяна на потребителите и да се улесни сравнението на цените.

Член 2

За целите на настоящата директива:

а) продажна цена е крайната цена за бройка или за определено количество стока или за услуга, включваща в себе си всички дължими данъци и такси;

б) цена за единица мярка означава крайната цена, включваща данък върху добавената стойност и всички допълнителни данъци, за един килограм, един литър, един метър, един квадратен метър или един кубически метър от стоката или друга единица за количество, която е широко и обичайно използвана в тази държава-членка при предлагането на пазара на специфични продукти;

в) стоки, продавани в насипно състояние, са стоките, които не са предварително опаковани и се претеглят в присъствието на потребителя;

г) търговец означава всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, които попадат в обхвата на неговата търговска или професионална дейност;

д) потребител означава всяко физическо лице, което купува стока за цели, които не попадат в обхвата на неговата търговска или професионална дейност.

Член 3

1. Продажната цена и цената за единица мярка се обозначават за всички стоки, посочени в член 1, като обозначението на цената за единица мярка е предмет на разпоредбите от член 5. Не е необходимо обозначаване на цената за единица мярка, ако тя е еднаква с продажната цена.

2. Държавите-членки могат да решат да не прилагат параграф 1 по отношение на:

- стоките, които се влагат при извършването на услуга,

- продажби на търг или продажба на произведения на изкуството или антики.

3. За стоки, продавани в насипно състояние, се обозначава само цената за единица мярка.

4. Всяка реклама, която посочва продажната цена на стоките, определени в член 1, трябва да посочи също и цената за единица мярка, предмет на разпоредбите на член 5.

Член 4

1. Продажната цена и цената за единица мярка трябва да бъдат недвусмислени, лесно разбираеми, и ясно и четливо изписани. Държавите-членки могат да предвидят ограничаване на максималния брой на обозначените цени.

2. Цената за единица мярка се отнася до количеството, обявено в съответствие с националните и общностните разпоредбите.

Когато национални или общностни разпоредби изискват посочване на нетното тегло и на нетното сухо тегло на някои предвари телно опаковани стоки, е достатъчно да се посочи цената за единица мярка на нетното сухо тегло.

Член 5

1. Държавите-членки могат да освободят от задължението да се посочва цената за единица мярка на стоките, за които подобно посочване не е подходящо поради естеството или целта на стоката или би могло да доведе до объркване.

2. С цел прилагането на параграф 1 в случаите на нехранителни стоки държавите-членки могат да изготвят списък на стоки или групи стоки, за които задължението да се посочва цената за единица мярка остава в сила.

Член 6

Ако задължението да се посочва цената за единица мярка представлява прекомерно натоварване за някои малки фирми за продажба на дребно поради броя на продаваните стоки, площта за продажба, характера на мястото за продажба, специфичните условия за продажба, където потребителят няма пряк достъп до стоката или за някои форми на упражняване на търговска дейност като някои видове търговски пътници, държавите-членки могат да предвидят правото да се въздържат за един преходен период след датата, посочена в член 11, параграф 1, от прилагане на задължението да се посочва цената за единица мярка на стоки, различни от продаваните на едро, които се продават от споменатите фирми, по силата на член 12.

Член 7

Държавите-членки предвиждат съответни мерки за информиране на всички заинтересовани лица в съответствие с националното законодателство, в което се транспонира настоящата директива.

Член 8

Държавите-членки определят санкции за нарушенията на националните разпоредби, приети за прилагането на настоящата директива, и предприемат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното прилагане. Тези санкции трябва да бъдат ефективни, съразмерни и възпиращи.

Член 9

1. Преходният период от девет години, посочен в член 1 от Директива 95/58/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 ноември 1995 г. за изменение на Директива 79/581/ЕИО относно защитата на потребителите при обозначаване цените на хранителните стоки и Директива 88/314/ЕИО относно защитата на потребителите при обозначаването на цените на нехранителните стоки [8], се удължава до датата, посочена в член 11, параграф 1 от настоящата директива.

2. Директиви 79/581/ЕИО и 88/314/ЕИО се отменят от датата, посочена в член 11, параграф 1 от настоящата директива.

Член 10

Настоящата директива не възпрепятства държавите-членки да приемат или да запазят в своето законодателство разпоредби, които са по-благоприятни по отношение на информацията, предоставяна на потребителите, и сравняването на цените, без да се засягат техните задължения по силата на Договора.

Член 11

1. Държавите-членки приемат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 18 март 2000 г. Те информират незабавно Комисията за това. Приетите разпоредби следва да се прилагат от посочената дата.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на разпоредбите от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

3. Държавите-членки съобщават разпоредбите, определящи санкциите, посочени в член 8, и всички бъдещи промени.

Член 12

Комисията предоставя на Европейския парламент и на Съвета не по-късно от три години след датата, посочена в член 11, параграф 1, изчерпателен доклад за прилагането на настоящата директива, и по-специално прилагането на член 6 от нея, придружен с предложение.

Европейският парламент и Съветът на това основание преразглеждат разпоредбите на член 6 и в съответствие с Договора вземат мерки по предложението, посочено в първия параграф, не по-късно от три години след неговото представяне от Комисията.

Член 13

Настоящата директива влиза в сила от деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейските общности.

Член 14

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 16 февруари 1998 година.

За Европейския парламент

Председател

J. M. Gil-Robles

За Съвета

Председател

J. Cunningham

[1] ОВ С 260, 5.10.1995 г., стр. 5 и ОВ С 249, 27.8.1996 г., стр. 2.

[2] ОВ С 82, 19.3.1996 г., стр. 32.

[3] Становище на Европейския парламент от 18 април 1996 г. (ОВ С 141, 13.5.1996 г., стр. 191). Обща позиция на Съвета от 27 септември 1996 г. (ОВ С 333, 7.11.1996 г., стр. 7) и Решение на Европейския парламент от 18 февруари 1997 г. (ОВ С 85, 17.3.1997 г., стр. 26). Решение на Европейския парламент от 16 декември 1997 г. и Решение на Съвета от 18 декември 1997 г.

[4] ОВ С 92, 25.4.1975 г., стр. 1.

[5] ОВ С 133, 3.6.1981 г., стр. 1.

[6] ОВ L 158, 26.6.1979 г., стр. 19. Директива, последно изменена с Директива 95/58/ЕО (ОВ L 299, 12.12.1995 г., стр. 11).

[7] ОВ L 142, 9.6.1988 г., стр. 19. Директива, последно изменена с Директива 95/58/ЕО (ОВ L 299, 12.12.1995 г., стр. 11).

[8] ОВ L 299, 12.12.1995 г., стр. 11.